

lykkes. Baade Rigsdagen, Administrationen og Tjenestemændene i Almindelighed er sikkert enige om, at hertil bør vi naa. En af de væsentligste Betingelser for at opnaa dette Resultat er, at Udgifterne gaar nedad. De forskellige Sparekommissioner, Etatssparekommissionerne og den store Sparekommission har gjort et stort og dygtigt Arbejde for at naa til en væsentlig Begrænsning af Udgifterne. Det maa siges at være klogt, at man i disse Kommissioner foruden Rigsdagsmænd og andre kloge Mænd har Repræsentanter for de paagældende Etaters Organisationer; og det er i ret stor Udstrækning — jeg kan sige i Almindelighed — lykkedes at faa disses Tilslutning til de forskellige Forslag. Jeg er klar over, at de paagældende Tjenestemænd, der repræsenterer deres Organisationer, har haft en meget vanskelig Stilling, idet det altid er ubehageligt for nogen at skulle give Afkald paa Fordele, man en Gang har opnaaet. Jeg skulde imidlertid mene, at den almindelige Depression, som Ehvervslivet har været og er inde i, i ret stor Udstrækning har lettet disse Mænd deres Arbejde, idet deres Kolleger, der kan og vil tænke samfundsmæssigt, har set, at den almindelige Situation foreskriver visse Hensyn, der maa tages. Det er, som den højtærede Finansminister sagde, rigtigt og af Betydning, at disse Forslag her kan foreligge med Tilslutning fra de forskellige Organisationer. Dette er opnaaet ved, at der er gjort visse Indrømmelser; jeg mener, det er rigtigt, at de er gjort, og jeg gaar ud fra, at de paagældende Tjenestemænd, der har givet Tilslutning til de Forslag, der her foreligger, ikke bagefter, saaledes som der i enkelte Tilfælde kunde synes at være Tilbøjelighed til, vil skabe Stemning mod Forslagene i de paagældende Organisationer. Det vil i alt Fald være urigtigt, naar de som Repræsentanter har givet Forslagene deres Tilslutning.

Mit Synspunkt er dette, at vi her har en bestemt Linie, vi skal ind paa, men det kan være rimeligt og naturligt, at der i Enkeltheder vises visse Hensyn ved Udførelsen af de Forslag, der her er Tale om. Jeg skal fatte mig i stor Korthed, da den høje Finansminister saa udførligt gjorde Rede for Forslaget ved Forelæggelsen. §§ 1 og 2 og 4—23 angaar Ændringer i Tjenestemandsløven. Der er visse Forslag i Sparekommissionens Betænkning, der kan gennemføres administrativt, og andre, til hvis Gennemførelse der kræves Lovændringer, og det er altsaa dette sidste, vi her staar overfor. Ved § 3 foreslaas det

at udskyde Revisionen af visse Kontorholdslove. Det var naturligt og ønskeligt, om man kunde naa til en Fastlæggelse af Kontorholdsvederlagene, men det maa indrømmes, at Prisniveauet ikke endnu er saa stabilt, at dette lader sig gøre nu. Derfor finder jeg, at det er naturligt, at denne Revision udskydes.

Jeg skal kun omtale et Par Paragraffer, og jeg nævner først § 1, fordi man i denne Paragraf i Virkeligheden har et Udtryk for den Maade, man fra Regeringens Side ønsker at gaa frem paa. Her er Tale om Afkortningen i Lønnen for Tjenestebolig og om Vedligeholdelse af Embedsboliger, og herefter nedsættes den Ydelse, som Tjenestemændene skal give for deres Embedsbolig, fra $\frac{1}{8}$ til 12 pCt., altsaa med $\frac{1}{2}$ pCt., og samtidig paalægges det Tjenestemændene at afholde 40 pCt. af Udgifterne til Boligens indvendige Vedligeholdelse eller vedkommende Tjenestemand's Lejlighed — det drejer sig jo kun om vedkommende Tjenestemand's Lejlighed. Tænker vi f. Eks. paa en Tjenestemand i 6te Lønningsklasse, saa vil denne Nedsættelse for hans Vedkommende sige, at han i Fremtiden slipper 24 Kr. billigere i Henseende til Husleje, men at han til Gengæld skal betale 40 pCt. til Boligens indre Vedligeholdelse, det vil sige, at der det ene Aar med det andet kan repareres, gøres i Stand for 60 Kr. i en saadan Lejlighed, uden at der derved bliver hverken Indtægt eller Udgift for vedkommende Tjenestemand. Men hele dette System, at gøre vedkommende interesserede i, at Lejlighederne holdes i forsvarlig Stand, og at Vedligeholdelsesudgifterne holdes paa et rimeligt Niveau, indeholder i Virkeligheden en Appel til Tjenestemændene om at være med til at begrænse Udgifterne, og samtidig har man ved denne mindre Afkortning i Huslejen søgt at holde Tjenestemændene skadesløse. Maaske er Prisen for Reparationer i Øjeblikket endnu saa høj, at det kan være noget tvivlsomt, hvorvidt det foreslaaede Beløb er det rette, men jeg tror, at man i det lange Løb her har fundet en rimelig Løsning.

Jeg vil saa kun sige med Hensyn til § 7, at ogsaa jeg anser det for en Nødvendighed, at man efterhaanden er gaaet til Fastlæggelse af Tjenestetiden i Centraladministrationen og Administrationskontorerne. Vi kan ikke her fra Rigsdagens Side sige, at den Ændring, der her er sket i Henseende til den doktrinære Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen, hvorved der i højere Grad end Tilfældet var tidligere, effektivt tages Hensyn til intensivt Arbejde